Congrés de diputats

Marta Mata i Trias Fargas defensaren la llengua materna a l'ensenyament

Al ple del Congrés, celebrat ahir amb una certa eufòria i un ambient relaxat i cordial, Marta Mata i Ramon Trias Fargas tornaren a insistir en els problemes del multilingüisme a l'ensenyament, i foren abonats per diputats bascos i gallecs. A continuació es tipificà el delicte de tortura al codi penal i es modificaren alguns articles de les lleis d'enjudiciament civil i criminal.

Marta Mata i Ramon Trias Fargas tornaren a insistir en el ple del Congrés d'ahir sobre la situació de les diferents llengües d'Espanya als centres d'ensenyament de tots els nivells i l'ús de la llengua materna a l'ensenyament, respectivament. La primera defensava una proposició de llei presentada pels Socialistes de Catalunya i el segon una moció a conseqüència d'una interpel·lació anterior que no satisféu l'interpel·lat. Marta Mata tornà a intervenir davant la Cambra des de l'escó de la seva gran autoritat pedagògica i pronuncià un altre dels seus convincents discursos, barreja de pedagogia moderna, sentit comú i clam català. Llegí el decret de 29 d'abril del 1931, l'argumentació del qual és encara modèlica, i recordà que aquest decret s'havia promulgat quinze dies després de la proclamació de la República. Explicà com l'escola pot ser, i és, un instrument d'alienació lingüística, moltes vegades per deixadesa i inèrcia, i com la repressió cultural i idiomàtica és simplement una forma de fer callar els homes i els pobles. Afirmà que la tardança del projecte de llei havia motivat la proposició de llei. **«No podem esperar ni un dia més»** digué; i afegí que no es tractava solament de preparar els pròxims cursos sinó de donar llum verda a totes les comunitats lingüístiques d'Espanya. Reclamà escoles que atenguin les dues comunitats lingüístiques a cada regió i recordà Alexandre Galí que, des de la clandestinitat, recomanava ser flexibles amb els idiomes. L'oradora exposà algunes de les experiències de l'Escola d'Estiu i renyà el ministeri per la repetició inoperant de dades pròpies, sense consultar les ja elaborades. Finalment, rebutjà solucions de laboratori i negà que hi haguessin desacords entre els catalans sobre aquesta qüestió, tal com havia insinuat el ministre d'Educació, Iñigo Cavero, al Senat. També féu unes velades crítiques al president de la Generalitat sobre aquesta qüestió. Trias Fargas defensà a continuació la seva moció i assenyalà que no el movien consideracions nacionalistes o racistes, sinó el respecte a un dret fonamental de la persona. **«Encara que no fóssim nacionalistes, reivindicariem l'ús de la llengua materna».** També assenyalà la coincidència de tots els catalans, coincidència que passa per damunt de les diferències de partit.

Iñigo Aguirre, del PNB, i Josep Maria Riera, del grup comunista, feren costat a aquests punts de vista, recordant, respectivament, la urgència del problema i la desconfiança que els mereixia l'actuació del ministeri. En nom del govern, parlà Carles Sentís, que esgrimí un sol argument: sobre aquesta qüestió el ministre té preparat un projecte de llei, que ha d'anar al pròxim consell de ministres o, almenys, a un dels pròxims consells de ministres, projecte que és en la línia de tot allò que s'havia proposat. Per economia normativa i per la urgència, recomanà que es retiressin la proposició i la moció, ja que en cas de tirar endavant la primera els tràmits parlamentaris entrebancarien i endarreririen la solució. Marta Mata i Ramon Trias acceptaren l'oferta i assenyalaren que el govern s'havia compromès, a través del diputat Carles Sentís, a donar una solució concreta entre els mesos de juny i juliol. Finalment, una diputada gallega d'UCD afegí la veu gallega als punts de vista de catalans i basc.

Tipificada la tortura com a delicte

La resta de la sessió tingué poca història; si bé s'examinaren algunes qüestions d'enorme transcendència. La treva i fins i tot l'eufòria regnant entre els grups parlamentaris evità diversos debats que, sens dubte, s'haguessin produït fa uns mesos, donat el caire de la problemàtica discutida. S'aprovà un projecte de llei d'eleccions locals, elaborat per la comissió mixta Congrés-Senat, i un projecte de llei sobre partits polítics amb una esmena del grup comunista que demanava que els partits i les associacions polítiques ja inscrits conservin el seu estat jurídic sense necessitat d'adaptar llurs estatuts. Els portaveus dels grups parlamentaris mostraren llur satisfacció per l'aprovació d'aquest projecte de llei. També quedà tipificat el delicte de tortura al codi penal, cosa que motivà una segona tanda d'oradors explicant l'alegria de la Cambra per aquest acord unànime. Foren modificats els articles 273 de la llei d'enjudiciament civil i 166 de la llei d'enjudiciament criminal, i es discutí una proposició de llei de la minoria catalana per a reduir la majoria d'edat a efectes civils als divuit anys. Miquel Roca defensà aquesta proposició, però vist que el govern té un projecte que ja és en camí de les Corts, la retirà. Finalment, fou aprovat un suplement de crèdit a la RENFE per valor de catorze mil sis-cents milions de pessetes. El primer ministre de Dinamarca, senyor Joerguensen, assistí durant una estona als debats i el president Alvárez de Miranda mostrà la satisfacció de la Cambra per haver rebut el text constitucional, pel nomenament del diputat català Federico Mayor com a director adjunt de la UNESCO i pel cinccents aniversari de la fundació de la ciutat de Las Palmas de Gran Canària.

Josep Maria Sanmartí

Els senadors es preparen per a la Constitució

Els senadors es preparen per als treballs constitucionals que es duran a terme a la Cambra alta un cop el Congrés doni l'aprovació definitiva al document. De tota manera, algunes informacions indiquen que UCD recomana als seus membres que no esmenin el contingut del text, especialment pel que fa als articles més conflictius, que són els que van ser aprovats per consens entre tots els grups.

Aquestes indicacions sembla que han caigut molt malament entre alguns dels senadors, que consideren que aquesta és una forma de marginació d'aquesta Cambra, ja que en aquest cas no hauran pogut intervenir ni prendre part en la Constitució. De tota manera, no sembla que tots els senadors estiguin disposats a una actitud passiva, i concretament el senador de designació reial, Olarra, va manifestar a Ràdio Nacional la seva intenció d'intentar d'esmenar alguns dels articles més conflictius, com és el cas de l'article 26, que fa referència a l'ensenyament.

Per a avui és prevista una reunió del grup parlamentari de progressistes i socialistes independents per tractar de l'assumpte i de les esmenes que pensen presentar.

Victòria dels periodistes sobre els diputats

Els diputats catalans, que foren part destacada al partit, mostren a la càmera la seva «plena forma»

Amb el resultat de 4 gols a 3 es resolgué el partit de futbol entre una selecció d'informadors acreditats a les Corts i una altra de diputats. El partit fou molt entretingut i es jugà amb molta esportivitat, però el diputat Emilio Gastón s'autolesionà, segurament amb una ruptura de lligaments de turmell. No hi assistí cap representant d'AP i actuà d'àrbitre Gregorio Peces-Barba amb un notable encert. En els diputats, destacaren de forma especial Eduard Martín, Jordi SoléTura, Joan Reventós i José Luis Leilán (UCD). Solé Tura fou l'autor dels tres gols dels diputats. Tanmateix, la gran figura del partit fou Felipe González, que jugà de porter. Féu un parell de bones parades i encaixà dos gols, un d'ells marcat per ell mateix.

Antonio Hernández Gil, president de les Corts i cap d'Estat en funcions, i Emilio Attard presenciaren el partit i al final lliuraren sengles copes a l'equip de periodistes vencedor i al de diputats, capitanejat per Jordi Solé-Tura. A continuació se celebrà un dinar a les instal·lacions de Reial Madrid, que convidà els esportistes amateurs. Aquest encontre tingué molt de ressò a tot Madrid i un important significat polític, car reflecteix el bon clima existent entre els parlamentaris i al mateix temps els acosta a l'opinió pública.

El dia abans es va lliurar el premi Taronja (a la simpatia i la cordialitat) al president de la comissió constitucional, Emilio Attard; el premi Llimona (a l'acidesa i l'eixutesa), a José Pedro Pérez Llorca; i el premi cogombre (a la repetició i la pesadesa) a Laureà López Rodó.

Josep M. Sanmartí

Madrid (Crònica política)

Flors i violes al Congrés

Mai, del 15 de juny de l'any passat ençà, no havíem vist una situació política tan relaxada. La sessió plenària del Congrés pràcticament de guant blanc, el banc del govern quasi desert i desolat, els passadissos animats i dominats per un ambient de cordialitat. Joan Reventós em destacava amb satisfacció el to jovenívol i alegre que havia tingut el partit de futbol entre diputats i periodistes i la paella que dins una tònica de companyonia havien despatxat els dos equips de concentració. Peces Barba, una mica criticat per haver xiulat un penal contra els parlamentaris, feia brometa sobre el fet que el resultat ja havia estat pactat entre Abril Martorell i Alfonso Guerra. Tot, en una paraula, semblava respondre a un clima més encalmat, normal, sense tensions.

Vot pràcticament unànime contra la tortura

Es vivia una atmosfera de comprensió que hom féu avinent amb el projecte de llei contra la tortura. El diputat aragonès Emilio Gastón, coixejant visiblement a causa d'una lesió futbolística, s'acostà a la tribuna. El president del Congrés, Alvarez de Miranda, li engegà aquesta: **«Espero que no sigui a causa de la tortura».** El diputat respongué: **«Pot tenir la seguretat sa senyoria que no hi té res a veure».** Aquesta era la tònica. El Congrés, pràcticament per unanimitat, havia votat contra la tortura física i psíquica als detinguts i els grups parlamentaris es tiraven floretes reconeixent que els mèrits de tal mesura legislativa havien estat conjunts. Un vell torturat, el comunista Sánchez Montero, rubricà la solemnitat del fet dient: **«La tortura ha deixat senyals en el meu cos però no en la meva ànima. Fa vint-i-dos anys que el nostre partit demana la reconciliació de tots i l'anul·lació i no exigència de responsabilitats per a ningú. Si ho dic no és per mirar el passat ans per alegrar-me i felicitar aquesta Cambra per la mesura que ha emprès».**

Consens de companyonia

El diputat ucedista per Guadalajara Luis Grandes reconegué que allò s'havia de definir precisament com un **«ambient consensual de campanyonia».** La satisfacció de tothom era evident. Felipe González es mostrava molt satisfet d'haver jugat de porter malgrat haver-se autoencaixat un gol i haver tingut una actuació irregular. Alvarez de Miranda ens revelava que segurament la discussió de la Constitució al plenari començarà el dia 3, que és la data sobre la qual insisteix la minoria catalana, i no pas el 4 com sembla voler Aliança Popular. El futur semblava obert i a l'abast de la mà. Només els nacionalistes bascos continuaven amb la seva actitud crítica. A Xabier Arzallus, li vaig demanar si íntimament la seva opinió era més dura o més benèvola del que expressa oficialment. **«Més pessimista** –digué–, **el que passa és que no volem afegir més llenya al foc.»**

S'ha perdut l'agressivitat innecessària

Aquest optimisme és el que predomina en la majoria dels mitjans periodístics. Potser, també, amb alguna sortida de to, com la d'un editorial d'«El País» d'ahir al matí on s'auspiciava el rumor que els senadors d'UCD tractaran de donar la volta a la truita durant el període de debats a la Cambra alta. Però fins i tot els mateixos redactors parlamentaris del diari madrileny feien veure la inoportunitat d'aquest comentari i la manca d'encert dels seus judicis.

Els judicis que hom fa dels textos constitucionals no difereixen gaire dels que nosaltres mateixos vam anticipar. Tot reconeixent que no es tracta d'un text perfecte, hom diu que potser sigui el més eficaç i el millor entre tots els possibles. I ahir, almenys una cosa semblava clara. La voluntat de convivència, el desig de joc net, s'imposa sobre altres consideracions. La bel·licositat arbitrària i inoportuna es va fonent. Es respecten més les posicions contràries. S'ha perdut l'agressivitat innecessària i s'imposen noves formes de cortesia parlamentària. El país, òbviament, és un altre. Que el cap de l'Estat en funcions acudeixi a lliurar un trofeu o un partit de futbol en el qual dos diputats catalans –Martín Toval i Solé-Tura– són les grans estrelles, no deixa de ser una manifestació de força i de vigoria. Ara depèn dels treballs de tots que aquests pronòstics s'acabin de confirmar.

Josep Melià

RUTAS GALAXIA
ORGANITZACIO COL·LECTIVA DE VIATGES
PROPERES SORTIDES ASSEGURADES
CIRCUITS DIVERSOS
Sortides diverses durant juliol, agost i setembre

CORNISA CANTABRICA	Ptes.	12.850,–
PICS D'EUROPA	«	10.900,–
ASTURIAS I PICS D'EUROPA	«	17.400,–
MADRID-CUENCA-MURCIA-PAIS VALENCIA	«	10.300,–
LOURDES-SANT SEBASTIA	«	10.950,–
ANDORRA-LOURDES-SANT SEBASTIA	«	11.500,–
ANDORRA-LOURDES-VALL D'ARAN	«	7.700,–
MAR MENOR I RACONS COSTA BLANCA	«	9.950,–

SOLLICITIN PROSPECTE DETALLAT A LA SEVA AGENCIA DE VIATGES GAT 13 M

I Congrés de CCOO

Camacho reitera la necessitat de debatre la unitat amb UGT

Ahir es va iniciar a Madrid el I Congrés de la Confederació Sindical de CCOO. En la seva intervenció, Camacho reiterà la necessitat d'unitat amb la UGT proposant als militants l'obertura d'un debat a les fàbriques sobre la manera d'arribar a la unitat orgànica: congressos d'unificació, com proposà en el seu dia la UGT, o congrés d'unitat, com proposà CCOO de Catalunya.

El congrés va començar ahir a les onze del matí, amb l'assistència de mil cinc-cents delegats en representació dels quasi dos milions d'afiliats amb què compta CCOO, i de vint-i-sis delegacions estrangeres dels cinc continents. La sala era presidida per un gran cartell pintat per Alberti amb el lema «Unitat, treball i llibertat».

En primer lloc, Julián Ariza, del secretariat estatal, presentà la proposta de presidència del congrés, que fou aprovada pràcticament per unanimitat; sortiren elegits Rodriguez Rovira i Jaime Montes, aquest com a secretari. El reglament s'aprovà també per unanimitat i es decidí que els resultats de les votacions en les eleccions del secretariat general, la comissió executiva –nom que tindrà a partir d'ara l'actual secretariat confederal– i altres comissions no es faran públics. Aquesta decisió es va prendre per majoria dels mil cinccents delegats, amb setanta-dos vots en contra i cent deu abstencions.

A continuació van saludar les delegacions invitades: els sindicats UGT, ELA-STB, Sindicat Lliure de la Marina mercant, CGIL italiana, CGT francesa, Federació Sindical Mundial, CGT argentina, l'oposició sindical brasilera, els sindicats txecs, CUT de Xile, etc. Per part dels partits polítics, PSOE, PCE, LCR, MC, ID, EKA, etc.

Informe general de Camacho

Després de la salutació de benvinguda del secretari general de Madrid, Fidel Alonso, va prendre la paraula Marcelino Camacho, que llegí un extens –setanta folis– informe general del secretariat sortint.

Camacho féu història dels vint anys de CCOO destacant l'aportació original d'aquesta central en la lluita organitzada de la classe obrera contra la dictadura i en la creació d'un nou sindicat sòcio-polític amb trets genuïns, basat en la combinació de la lluita legal i l'extralegal, recolzat sempre en l'assemblea obrera.

Objectius principals de CCOO

Després de referir-se al suport al pacte de la Moncloa i de blasmar el terrorisme i ETA, Camacho es pronuncià per la utilització controlada de l'assemblea i de la vaga i definí els objectius principals de la Confederació en els punts següents: per la solidaritat internacional amb els treballadors de tots els països, especialment amb els oprimits i reprimits per les dictadures; pel lloc de treball i la democràcia a les fàbriques; per un pla de solidaritat nacional contra la desocupació; per un codi de drets dels treballadors; per la unitat dels pobles d'Espanya i el respecte a les autonomies; per eleccions municipals immediates; per una Constitució democràtica, sense locaut; per unes CCOO més fortes i organitzades; per unes relacions cada cop més estretes entre CCOO i UGT, i per un compromís de classe del sindicalisme democràtic.

Un gran cartell d'Alberti presideix el primer congrés de Comissions Obreres

Després d'analitzar la situació internacional, definida per la crisi del capitalisme, criticà la política de blocs sindicals mundials, **«que no serveix als interesos actuals de la classe obrera mundial»** i advocà per organitzacions sindicals regionals o continentals, com la CES (Confederació Europea de Sindicats), a la qual CCOO demanarà l'ingrés tot seguit.

Camacho definí la situació espanyola actual partint de la crisi econòmica del moment, amb totes les seves seqüeles (desocupació, inflació, etc), amb una correlació de forces en **«fractura estellada»** i en la qual **«conviuen forces democràtiques i restes de la dictadura en continua lluita per imposar avenços o involucions». «Ara s'avança en la consolidació de la democràcia, de la qual és clau la Constitució a punt de ser aprovada.»**

Viatge oficial

Els reis s'acomiaden satisfets de la Xina

S'ha acabat la visita de Joan Carles i Sofia a la República Popular de la Xina. Els reis d'Espanya recorregueren Xangai en una atapeïda jornada i emprengueren viatge a Bagdad, després d'enviar un telegrama d'acomiadament al primer ministre Hua Kuo-feng agraint totes les atencions rebudes durant aquesta estada.

Els reis d'Espanya, Joan Carles i Sofia, van donar ahir per acabada la seva estada a la República Popular de Xina des d'on van sortir ahir en direcció a Bagdad, on restaran poc més d'un dia. Divendres arribaran a Madrid.

L'últim dia de l'estada a la Xina els reis van fer un recorregut per Xangai i van visitar un important hospital on es fan trasplantaments de mans i de dits en el cas de persones accidentades. En aquest centre els especialistes els van donar àmplies explicacions sobre la seva tècnica i els resultats que obtenien, que segons ells són positius en un vuitanta per cent.

Interès per la cultura regional

Els reis van participar també un dinar amb importants personalitats representats del món intel·lectual i cultural amb els quals van parlar llargament sobre les qüestions de les especialitats respectives. El rei es va interessar especialment per la forma com podien desenvolupar les característiques pròpies de cada cultura local i la dependència que podien tenir en relació amb Pequin o amb la cultura general de la Xina.

Al marge d'aquestes activitats els reis d'Espanya es van dedicar a visitar els principals monuments i llocs d'especial interès de Xangai, i com en tot els indrets de la Xina que han visitat, es mostraren molt interessats per les formes de vida i de treball del poble xinès. A les vuit del vespre, hora catalana, els reis van acomiadarse de les autoritats locals i van iniciar el viatge de tornada.

Telegrama del rei en acomiadar-se de la Xina

Joan Carles, en donar per acabada la seva visita a la República Popular de la Xina, dirigí el següent telegrama d'acomiadament al primer ministre Hua Kuo-feng, president del consell de l'Estat:

«En emprendre el retorn a Espanya, després de les inoblidables jornades viscudes a la República Popular xinesa, vull expressar-vos en nom de la reina i en el meu propi, el nostre més sentit agraïment per la generosa hospitalitat i les múltiples atencions que ens han dispensat les autoritats centrals i provincials del vostre país durant aquesta visita a la Xina, que estic segur que contribuirà a reforçar de manera fonamental l'amistat entre les nostres dues nacions.

Canàries

Ha estat ajornada la cimera pre-autonòmica

Ha quedat finalment ajornada la reunió de presidents dels diferents territoris pre-autonòmics de l'Estat espanyol davant les dificultats que s'han esdevingut pel que fa a les dates fixades. Per tant, caldrà establir noves dates. Només tres presidents havien pogut confirmar-hi la seva presència i es dóna la casualitat que els tres eren socialistes.

La reunió cimera que els presidents dels diferents òrgans preautonòmics de l'Estat espanyol havien de celebrar a Tenerife i Las Palmas els dies 26 i 27, ha estat ajornada, segons va comunicar el president de la Junta Canària i organitzador de la reunió, Alfonso Soriano.

El motiu de l'ajornament de la reunió és el fet de coincidir les dates de celebració amb diferents compromisos de diversos presidents, compromisos adquirits amb anterioritat. Només hi havien pogut confirmar l'assistència el president del Consell General Basc, Ramon Rubial, el de la Junta d'Andalusia, Plácido Hernández Viagas, i el del Consell del País Valencià, Josep Lluis Albiñana, els tres militants del PSOE. El president de la Junta de Galicia, Antonio Rosón (UCD), havia confirmat la seva presència malgrat que les dates li resultaven especialment dificultoses donat que coincidien amb l'aniversari del plebiscit gallec, que se celebra el dia 28. Pel que fa al president de la Generalitat de Catalunya, Josep Tarradelles, i al de la Diputació General d'Aragó, Juan Antonio Bolea, havien anunciat que les dates no els anaven bé i que, per tant, no hi assistiren.

La nova data d'aquesta reunió és ara pendent d'una consulta general als diferents presidents, però s'apunta la possibilitat que sigui dins la primera quinzena de juliol. El motiu de la «cimera de Canàries», segons el president de la Junta d'aquelles illes, és de donar una resposta de solidaritat de totes les regions i nacionalitats a l'espanyolitat de les Canàries, amb motiu de la reunió que l'Organització per a la Unitat africana celebrarà a Khartum, així com exposar i estudiar, en conjunt, els problemes comuns als futurs territoris autònoms.

Preguntat el president canari sobre si la reunió havia estat convocada per reforçar la Junta Canària, que va néixer amb tants de problemes, Soriano va manifestar a Efe que creia que algú ho podria interpretar així, però que la realitat és molt diferent i que els motius són únicament els assenyalats. En aquest sentit va acabar dient que mentre els organismes competents no es pronunciïn en contra, la Junta de Canàries és constituïa legalment i proseguirà les seves actuacions amb tot dret.

País Basc

Veïns de Zumarraga s'oposen a la construcció d'una caserna de policia

Els veïns del passeig Esteban Orbegozo de Zumarraga (Guipúscoa) s'han oposat a la instal·lació d'una caserna de la policia armada en el seu barri. L'associació de veïns ha dirigit una carta a l'ajuntamnet exposant-ne els motius, entre els quals el problema de l'aparcament que es faria més greu, la manca de locals comercials i la preocupació de tot el veïnat davant el risc de possibles atemptats.

El passat mes de desembre, van paralitzar-se les obres de la caserna per una impugnació dels mateixos veïns, que al·legaren manca de llicència municipal, però la polèmica torna a l'actualitat, ja que no fa gaire s'ha aprovat un projecte per a la construcció de l'establiment, que un cop acabat acollirà quaranta-tres agents de la policia armada.

Atracament d'un Banc a Andoain

Tres persones armades amb pistoles i que parlaven en euskera han atracat aquest matí la sucursal de la Caixa d'Estalvis Provincial de Guipúscoa a Andoain, d'on s'endugueren tres-centes mil pessetes, segons informen fonts policiaques.

Els atracadors -dos duien la cara coberta- fugiren en un Seat 131 que havien robat unes quantes hores abans a la mateixa vila quan el propietari anava a pujar-hi. L'automòbil fou trobat després prop de les instal·lacions d'Iberduero, a Andoain mateix.

Las Palmas

Atemptat sense víctimes contra una caixa de reclutes

Una mica més tard de la una de la matinada d'ahir féu explosió en una finestra de l'edifici de la caixa de reclutes 1121 de Las Palmas de Gran Canària un potent artefacte, que no va causar cap víctima.

L'ona expansiva va destrossar gran part de la finestra de l'edifici i va trencar tot de vidres, així com els de vehicles que estaven aparcats als voltants, un dels quals va resultar amb grans desperfectes. Poc després de l'explossió van acudir a l'indret de l'atemptat autoritats militars i dels cossos de la policia armada i de la guàrdia civil, que van observar les conseqüències de l'explosió. Aquesta se sentí molts carrers a la rodona. Els tècnics en explosius han indicat que la càrrega explosiva era aproximadament d'un quilo i escaig de goma-2.

Forces de la guàrdia civil, segons han informat a Europa Press fonts competents, fan investigacions sobre persones sospitoses d'haver col·locat l'artefacte. De moment, però, no hi ha hagut encara cap detingut. Les mateixes fonts han indicat també que es fan investigacions sobre un vehicle que ha estat trobat i que podria haver estat utilitzat pels activistes.

Ningú no ha reivindicat encara l'atemptat, encara que ja s'especula amb la possibilitat que es tracti d'una acció del moviment independentista canari MPAIAC. Aquesta és la tercera bomba que esclata aquesta setmana a les illes Canàries. Fonts ben informades han indicat que aquestes activitats podrien tenir relació amb una escalada portada a terme per l'esmentat grup MPAIAC (Moviment per a l'Autodeterminació i Independència de l'Arxipèlag Canari) amb vista a la ja pròxima conferència de l'OUA a Khartum.

Camping «LA VALL D'HOSTOLES»
SANT FELIU DE PALLEROLS
LA GARROTXA (Girona)
PAU, NATURA i ESPLAI
Per a informació:
Tel. 27 - SANT FELIU DE PALLAROLS

CASA BAGUÉS
Sant Pau, 6
JOIERIA BAGUÉS
Passeig de Gràcia, 41
EL REGULADOR BAGUÉS
Rambla de les Flors, 105
JOIERIA, PLATERIA, ESMALTS, PORCELLANES, MARFILS, OBJECTES PER A REGAL. RELLOTGERIA: EXTENS ASSORTIT DE LES MILLORS MARQUES LES DARRERES NOVETATS EN RELLOTGES SUBMARINS ELECTRONICS, COMPTADORS, CRONOGRAFS, DESPERTADORS DE TOTA MENA. RELLOTGES DE PEU, SOBRETAULA I PARET ALS MILLORS PREUS.